עט: כל הזבחים פרק שמיני זבחים

שלישי טהור. מכאן מייתי רבינו תם לחיה בפרק שני דמס' ע"ז (דף נב:) גבי כסי פעם ראשון ושני אסור שלישי מותר דמיירי בהדחה שאחר שטחה בו העובד כוכבים דומיא דהך דהכא ולא כמו שפירש רש"י דמיירי בשטח מתחלתו פעם ראשון ושני קודם שטחה בו ישראל כלל ודוקא כלי חרס הוא דבעי הדחה שלא פעמים אכל כוסות של עץ או של כסף אפילו מחד זימנא סני: **רבי אליעזר בן יעקב אומר בו'.** מכאן רמייה לר"ת דמין במינו בטיל [1] דקס"ל [2] משנת ר' אליעזר בן יעקב קב ונקי [3]:

אף הרוטבו במים טמא. פירוש מלחלחו במים וא"ת מי לא רוטבו נמי הא תנן בפרק דם נדה (נדה דף נד:) ואם יכולין להסרות ולחזור לכמות שהיו מטמאין לחוש ומטמאין יבשים ועוד מאי טעמייהו דרבנן וי"ל הא' [4] דקתני התם וכמה שריתו בפושרין מעט לעת והכא בדלא הדר מעט לעת הילך יבש טהור ומיהו נראה דרבי יהודה לא מיקם דרבנן קאי אלא אלא ולאשמועינן דאינו יוצא מטומאה ע"י שריה אפי' במים עוכא וכן משמע מתוספתא דקאמרי [5] דרבנן אף זה משנתנו לתוך מים ורבנן עליו טהור:

במאי קמיפלגי אמר רב זביד בגוזרין גזירה במקדש **קמיפלגי.** ואם תאמר מאי קשיא ליה כמאי קמיפלגי ליטמא דפליגי ברואה אני דר' אליעזר מכשיר לזרוק משום דאמרינן רואה אני דם הפסולים ודם התמצית כאילו הם מים ורבנן אסרי דלית להו רואה אני ואסור לזרוק דם פסולין למזבח וכי האי גוונא פליגי בסיפא גבי ניתנין למעלה שנתערבו בניתנין למטה והיינו טעמא נמי דמתמן אחת ממתן תרבא ויש לומר דלא משמע ליה דפליגי בהא מדלא פירש רבי אליעזר דמכשר משום דרואה אני בדמפרש בסיפא אלא ודאי הני רבנן דהכא אית להו רואה אני וטעמייהו משום גוזרין מדם מדאילטריך למיתני הך בנא כלל והבא דם בעלי מומין דהשתא בניתנין למעלה ולמטה שנמיסה כשרים לא אמרינן רואה אני דם פסולין מינבעת ואי משום רבי אליעזר דאפילו בדם פסול אית ליה רואה אני הוה ליה לרבי אליעזר לפרושי בהדיא ועוד נראה כמו שפירש [6] לעיל (דף עז: ד"ה בדם) גבי בדם הבהמה או בדם חיה דבחולין ובפסולין ובתמצית מועלו כולי עלמא דשרי לשם מים ולא אסרי אלא במידי דהקרבה כגון ניתנין למעלה בניתנין למטה ומתן אחת ממתן תרבא דכיון דמיסם כשרים אין לנו להתיר לשנות בדם כשר לזורקו על המזבח דאפילו לשם מים כדי להכשיר את העליונים אבל בחולין ופסולין לא [7] חיים אי שרי לזורקן לשם מים עם הכשר כיון דיש בילה אם כן על כרחין עומייהו משום גחרין [8] אבל בחולין ובדם חיה דלא שכיחי בעזרה לא גזרי:

הכי גרסינן דמר סבר גוזרין. אם נפרש דגזרינן היכא דאין בדם הפסולין כדי לבטל הכשר אלו היכא דיש בו כדי לבטל קשה דאם כן מיפלגא רבי יהודה בהא [9] דאמר אין דם מבטל דם וכי האי גוונא פריך לקמן (דף פא:) גבי הניתנין בפנים שנתערבו בניתנין בחוץ ומיפלגא נמי רבי אליעזר בהא הכא אלא הכא גזרינן דילמא אתי לאכשורי דם הפסולין לזריקה בעייהו וכן דם התמצית והך גזירה שייכא אפילו לרבי יהודה [10] וכן פירש בקונטרס לעיל על משנה זו והא דלא גזרינן בדם הבהמה ובדם החיה משום דבהכא לא אתי למיטעי לאכשורי בעייהו ומיהו לרב פפא דאמר בדם התמצית מלוי לרבות על דם הנפש קמיפלגי אי אפשר לומר כן דעל כרחין גזר היכא דלא רבה אלו היכא דרבה והך גזירה ודאי לא שייכא לר' יהודה מה [11] משום דמינו הוא: **רב פפא אמר דבולי עלמא גוזרין.** כן כתוב בספרים ור"ת מגיה בספר יש דכולי עלמא לא גוזרין ומפרש אין גזרינן דילמא אתי למיטעי לאכשורי בעייהו דבהא לא אתי לאכשורי דם הפסולין לזריקה בעייהו וכן דם התמצית ומיהו לרב פפא דאמר בדם התמצית מלוי לרבות על דם הנפש קמיפלגי אי אפשר לומר כן דעל כרחין גזר היכא דלא רבה אלו היכא דרבה והך גזירה ודאי לא שייכא לר' יהודה [12] משום דמינו הוא: **רב פפא אמר דבולי עלמא** גוזרין. כן כתוב בספרים ור"ת מגיה בספר יש דכולי עלמא לא גוזרין דילמא אתי למיטעי לאכשורי בעייהו דבהא לא אתי לאכשורי דם הפסולין לזריקה בעייהו וכן דם התמצית ומיהו לרב פפא דאמר בדם התמצית מלוי לרבות על דם הנפש קמיפלגי אי אפשר לומר כן דעל כרחין גזר היכא דלא רבה אלו היכא דרבה ודאי לא שייכא לר' יהודה [13] מה [14] משום דמינו הוא: **אלא לרב זביד לישרינהו וליפגינהו.** נתערב בדם הפסולים אי בדם התמצית יספך לאמה קשיא: **מתני' דם** [15] **תמימים בדם בעלי מומין.** מילתא דשכיחא היא ויספיק לאמה גזירה שמא [לא] [16] ירבה עליו ויכשיריהו: נתערב כוס של דם בעלי מומין בכוסות של כשרין ואינו ניכר: **דמיס כניתנין למטה.** מן הסתם שנתערבו בדם חטאת שניתן למעלה: **רבי אליעזר אומר יתן למעלה.** מתנית חטאת ואף על פי שהתחתונים מעורבין בו הואיל ואינו מתכוין [17] **שהתחתונים למעלה.** רואה אני אותן כאילו הן מיס. ומפני שמצוה להקדיש עליונים לתחתונים כדאמר בפרק כל התדיר (לקמן דף פט.) שיהו כל החטאות קודמות לעולות [18]: **יתן למעלה.** תחילה ואח"כ לתחתונים ואמינא מטה מעלה לו לשפיכת שירים של חטאת ולהתמיל [19] מתנות עולה: **יפסך לאמה.** דלית להו רואה ואין מסנין בתחתונים בשביל להכשיר העליונים: **ואם לא נמלך ונתן כשר.** העליון דהא ניתן ממנו למעלה [20]:

הגיתנין

חרסן [1] **של זב וזבה.** עציו של מי רגלים ונשבר וחרסיו בלעו ממי רגלים [2] הזבים והן מטמאין במשא שאע"פ שנבלעו טמאים כדתנן במקבת כלים (פ"ט מ"ה) ומייתי לה בגמרא דנדה (סב:) חרסן [3] שנבלעו משקין טמאין ונפלו לתוך תנור טמא שפוף משקה נלאת בהיסק התנור: **פעם ראשון ושני.** כנסו ב' פעמים טמא שעדיין לא פלטו ממי [4] רגלים שנו והן אחד ממעייני הזב [5]:

ג' עיטור. משנתן לתוכו מים אלשה פעמים טהור שפלטו מי הרגלים הנבלעין בו: **אכל לא נתן לתוכו מים.** אלא מי רגלים של אדם טהור להוציא את של זב הנבלעים בו טמא דמין במינו לא בטל: ופרכינן **מאן שמעת ליה דאמר מין במינו לא בטל רבי יהודה.** ומעמ מיגה מאן ד"ק דרבי אליעזר בן יעקב ר' יהודה היא וקאמר דמשקין הנבלעין בחרס בחלתא זימני פלטי: **ורמינהו פשתן שעולאתו נדה מסיעו עיטור.** שהרי יבש הרוק ומשיבש אינו מטמא כדאמר במסכת נדה (דף פו.) מוכי [6] ירוק כעין רקיקה: **ואם היה לח (היה) מסיעו טמא.** שהרוק הלח מטמא במשא: ה"ג **ר' יהודה אומר אף הרוטבו במים טמא משום משקה פיה** בתוספתא דמסכת טהרות. אף המלחלחו במים לאחר שיבש מזר הרוק להיות לח מחמת המים וטמא משום משקה פיה: **ואפי' עוכא.** אפי' כבסו פעמים הרבה קאמר טמא: **שאני רוק דקדיר.** טריסטריט"ש [7] בלע"ז נכנס בפשתן בחזקה וקשה לצאת אבל מי הרגלים לא בליעי בחרס כולי האי: **בגוזרין גזירה במקדש פליגי.** אם עושין סייג בקדשים להרחיק מן העבירה ולא חיישינן להפסד קדשים שלא יפסיד את אלו בשביל סייג דאמרים קמיפלגי: **פ"ק סבר גוזרין.** הילכך נתערב בו כשר בדם פסול או בדם התמצית ואף על פי שאין נפסול ולא בתמצית כדי לבטל את הכשר יספך לאמה גזירה דילמא אתי לאכשורי נמי היכא דיש בדם הפסול או בדם התמצית כדי לבטל את הכשר והאי דלא גזרינן הכא [8] בנתערב בדם הבהמה או בדם החיה משום דחולין בעזרה לא שכיחי אבל פסולין שכיחי וכן תמצית שכיח דרבה על [9] הנפש. ורבי אליעזר סבר אין גוזרין אפילו להפסיד קדשים מתמת גזירה הילכך עד שיהא מן הפסול כדי שאילו היו מים לא היה ניכר דם הכשר בו מכשרינן ליה לזריקה: ה"ג **רב פפא אמר דב"ע גוזרין והכא בדם התמצית מלוי כו':** דב"ע גוזרין. דלא חשו להפסד קדשים ונתערב בדם הפסולין דמילתא דשכיחא הוא לא פליג רבי אליעזר אלא בנתערב דם [10] התמצית לחוד פליג ומשום דקא סבר דם התמצית של בהמה אינו מצוי להיות רבה על דם הנפש הילכך אמאי נגזור הוה [11] ליה בנתערב בדם חולין דלא גזרינן כיה מידי משום דלא שכיח ות"ק סבר פעמים שהוא רבה על דם הנפש הילכך גזרינן ביה היכא דלא רבה אלו היכא דרבה ומיהו אם לא נמלך ונתן כשר דגזירה בעלמא הוא: **כשלמא לרב פפא.** דאמר לא פליג רבי אליעזר ברישא משום הכי לא עייל ותני להו יספך [12] דבסיפא פליגי וריש דברי הכל: **אלא לרב זביד ליערבינהו וליפגינהו.** נתערב בדם הפסולים אי בדם התמצית יספך לאמה קשיא: **מתני' דם** [13] **תמימים בדם בעלי מומין.** מילתא דשכיחא היא ויספיק לאמה גזירה שמא [לא] [14] ירבה עליו ויכשיריהו: נתערב כוס של דם בעלי מומין בכוסות של כשרין ואינו ניכר: **דמיס כניתנין למטה.** מן הסתם שנתערבו בדם חטאת שניתן למעלה: **רבי אליעזר אומר יתן למעלה.** מתנית חטאת ואף על פי שהתחתונים מעורבין בו הואיל ואינו מתכוין [15] **שהתחתונים למעלה.** רואה אני אותן כאילו הן מיס. ומפני שמצוה להקדיש עליונים לתחתונים כדאמר בפרק כל התדיר (לקמן דף פט.) שיהו כל החטאות קודמות לעולות [16]: **יתן למעלה.** תחילה ואח"כ לתחתונים ואמינא מטה מעלה לו לשפיכת שירים של חטאת ולהתמיל [17] מתנות עולה: **יפסך לאמה.** דלית להו רואה ואין מסנין בתחתונים בשביל להכשיר העליונים: **ואם לא נמלך ונתן כשר.** העליון דהא ניתן ממנו למעלה [18]:

ד' עיטור. מכאן מייתי רבינו תם לחיה בפרק שני דמס' ע"ז (דף נב:) גבי כסי פעם ראשון ושני אסור שלישי מותר דמיירי בהדחה שאחר שטחה בו העובד כוכבים דומיא דהך דהכא ולא כמו שפירש רש"י דמיירי בשטח מתחלתו פעם ראשון ושני קודם שטחה בו ישראל כלל ודוקא כלי חרס הוא דבעי הדחה שלא פעמים אכל כוסות של עץ או של כסף אפילו מחד זימנא סני: **רבי אליעזר בן יעקב אומר בו'.** מכאן רמייה לר"ת דמין במינו בטיל [1] דקס"ל [2] משנת ר' אליעזר בן יעקב קב ונקי [3]:

אף הרוטבו במים טמא. פירוש מלחלחו במים וא"ת מי לא רוטבו נמי הא תנן בפרק דם נדה (נדה דף נד:) ואם יכולין להסרות ולחזור לכמות שהיו מטמאין לחוש ומטמאין יבשים ועוד מאי טעמייהו דרבנן וי"ל הא' [4] דקתני התם וכמה שריתו בפושרין מעט לעת והכא בדלא הדר מעט לעת הילך יבש טהור ומיהו נראה דרבי יהודה לא מיקם דרבנן קאי אלא אלא ולאשמועינן דאינו יוצא מטומאה ע"י שריה אפי' במים עוכא וכן משמע מתוספתא דקאמרי [5] דרבנן אף זה משנתנו לתוך מים ורבנן עליו טהור:

במאי קמיפלגי אמר רב זביד בגוזרין גזירה במקדש **קמיפלגי.** ואם תאמר מאי קשיא ליה כמאי קמיפלגי ליטמא דפליגי ברואה אני דר' אליעזר מכשיר לזרוק משום דאמרינן רואה אני דם הפסולים ודם התמצית כאילו הם מים ורבנן אסרי דלית להו רואה אני ואסור לזרוק דם פסולין למזבח וכי האי גוונא פליגי בסיפא גבי ניתנין למעלה שנתערבו בניתנין למטה והיינו טעמא נמי דמתמן אחת ממתן תרבא ויש לומר דלא משמע ליה דפליגי בהא מדלא פירש רבי אליעזר דמכשר משום דרואה אני בדמפרש בסיפא אלא ודאי הני רבנן דהכא אית להו רואה אני וטעמייהו משום גוזרין מדם מדאילטריך למיתני הך בנא כלל והבא דם בעלי מומין דהשתא בניתנין למעלה ולמטה שנמיסה כשרים לא אמרינן רואה אני דם פסולין מינבעת ואי משום רבי אליעזר דאפילו בדם פסול אית ליה רואה אני הוה ליה לרבי אליעזר לפרושי בהדיא ועוד נראה כמו שפירש [6] לעיל (דף עז: ד"ה בדם) גבי בדם הבהמה או בדם חיה דבחולין ובפסולין ובתמצית מועלו כולי עלמא דשרי לשם מים ולא אסרי אלא במידי דהקרבה כגון ניתנין למעלה בניתנין למטה ומתן אחת ממתן תרבא דכיון דמיסם כשרים אין לנו להתיר לשנות בדם כשר לזורקו על המזבח דאפילו לשם מים כדי להכשיר את העליונים אבל בחולין ופסולין לא [7] חיים אי שרי לזורקן לשם מים עם הכשר כיון דיש בילה אם כן על כרחין עומייהו משום גחרין [8] אבל בחולין ובדם חיה דלא שכיחי בעזרה לא גזרי:

הכי גרסינן דמר סבר גוזרין. אם נפרש דגזרינן היכא דאין בדם הפסולין כדי לבטל הכשר אלו היכא דיש בו כדי לבטל קשה דאם כן מיפלגא רבי יהודה בהא [9] דאמר אין דם מבטל דם וכי האי גוונא פריך לקמן (דף פא:) גבי הניתנין בפנים שנתערבו בניתנין בחוץ ומיפלגא נמי רבי אליעזר בהא הכא אלא הכא גזרינן דילמא אתי לאכשורי דם הפסולין לזריקה בעייהו וכן דם התמצית והך גזירה שייכא אפילו לרבי יהודה [10] וכן פירש בקונטרס לעיל על משנה זו והא דלא גזרינן בדם הבהמה ובדם החיה משום דבהכא לא אתי למיטעי לאכשורי בעייהו ומיהו לרב פפא דאמר בדם התמצית מלוי לרבות על דם הנפש קמיפלגי אי אפשר לומר כן דעל כרחין גזר היכא דלא רבה אלו היכא דרבה והך גזירה ודאי לא שייכא לר' יהודה [11] מה משום דמינו הוא: **רב פפא אמר דבולי עלמא גוזרין.** כן כתוב בספרים ור"ת מגיה בספר יש דכולי עלמא לא גוזרין דילמא אתי למיטעי לאכשורי בעייהו דבהא לא אתי לאכשורי דם הפסולין לזריקה בעייהו וכן דם התמצית ומיהו לרב פפא דאמר בדם התמצית מלוי לרבות על דם הנפש קמיפלגי אי אפשר לומר כן דעל כרחין גזר היכא דלא רבה אלו היכא דרבה ודאי לא שייכא לר' יהודה [12] משום דמינו הוא: **אלא לרב זביד ליערבינהו וליפגינהו.** נתערב בדם הפסולים אי בדם התמצית יספך לאמה קשיא: **מתני' דם** [13] **תמימים בדם בעלי מומין.** מילתא דשכיחא היא ויספיק לאמה גזירה שמא [לא] [14] ירבה עליו ויכשיריהו: נתערב כוס של דם בעלי מומין בכוסות של כשרין ואינו ניכר: **דמיס כניתנין למטה.** מן הסתם שנתערבו בדם חטאת שניתן למעלה: **רבי אליעזר אומר יתן למעלה.** מתנית חטאת ואף על פי שהתחתונים מעורבין בו הואיל ואינו מתכוין [15] **שהתחתונים למעלה.** רואה אני אותן כאילו הן מיס. ומפני שמצוה להקדיש עליונים לתחתונים כדאמר בפרק כל התדיר (לקמן דף פט.) שיהו כל החטאות קודמות לעולות [16]: **יתן למעלה.** תחילה ואח"כ לתחתונים ואמינא מטה מעלה לו לשפיכת שירים של חטאת ולהתמיל [17] מתנות עולה: **יפסך לאמה.** דלית להו רואה ואין מסנין בתחתונים בשביל להכשיר העליונים: **ואם לא נמלך ונתן כשר.** העליון דהא ניתן ממנו למעלה [18]:

הגיתנין

חרסן [1] **של זב וזבה.** עציו של מי רגלים ונשבר וחרסיו בלעו ממי רגלים [2] הזבים והן מטמאין במשא שאע"פ שנבלעו טמאים כדתנן במקבת כלים (פ"ט מ"ה) ומייתי לה בגמרא דנדה (סב:) חרסן [3] שנבלעו משקין טמאין ונפלו לתוך תנור טמא שפוף משקה נלאת בהיסק התנור: **פעם ראשון ושני.** כנסו ב' פעמים טמא שעדיין לא פלטו ממי [4] רגלים שנו והן אחד ממעייני הזב [5]:

ג' עיטור. משנתן לתוכו מים אלשה פעמים טהור שפלטו מי הרגלים הנבלעין בו: **אכל לא נתן לתוכו מים.** אלא מי רגלים של אדם טהור להוציא את של זב הנבלעים בו טמא דמין במינו לא בטל: ופרכינן **מאן שמעת ליה דאמר מין במינו לא בטל רבי יהודה.** ומעמ מיגה מאן ד"ק דרבי אליעזר בן יעקב ר' יהודה היא וקאמר דמשקין הנבלעין בחרס בחלתא זימני פלטי: **ורמינהו פשתן שעולאתו נדה מסיעו עיטור.** שהרי יבש הרוק ומשיבש אינו מטמא כדאמר במסכת נדה (דף פו.) מוכי [6] ירוק כעין רקיקה: **ואם היה לח (היה) מסיעו טמא.** שהרוק הלח מטמא במשא: ה"ג **ר' יהודה אומר אף הרוטבו במים טמא משום משקה פיה** בתוספתא דמסכת טהרות. אף המלחלחו במים לאחר שיבש מזר הרוק להיות לח מחמת המים וטמא משום משקה פיה: **ואפי' עוכא.** אפי' כבסו פעמים הרבה קאמר טמא: **שאני רוק דקדיר.** טריסטריט"ש [7] בלע"ז נכנס בפשתן בחזקה וקשה לצאת אבל מי הרגלים לא בליעי בחרס כולי האי: **בגוזרין גזירה במקדש פליגי.** אם עושין סייג בקדשים להרחיק מן העבירה ולא חיישינן להפסד קדשים שלא יפסיד את אלו בשביל סייג דאמרים קמיפלגי: **פ"ק סבר גוזרין.** הילכך נתערב בו כשר בדם פסול או בדם התמצית ואף על פי שאין נפסול ולא בתמצית כדי לבטל את הכשר יספך לאמה גזירה דילמא אתי לאכשורי נמי היכא דיש בדם הפסול או בדם התמצית כדי לבטל את הכשר והאי דלא גזרינן הכא [8] בנתערב בדם הבהמה או בדם החיה משום דחולין בעזרה לא שכיחי אבל פסולין שכיחי וכן תמצית שכיח דרבה על [9] הנפש. ורבי אליעזר סבר אין גוזרין אפילו להפסיד קדשים מתמת גזירה הילכך עד שיהא מן הפסול כדי שאילו היו מים לא היה ניכר דם הכשר בו מכשרינן ליה לזריקה: ה"ג **רב פפא אמר דב"ע גוזרין והכא בדם התמצית מלוי כו':** דב"ע גוזרין. דלא חשו להפסד קדשים ונתערב בדם הפסולין דמילתא דשכיחא הוא לא פליג רבי אליעזר אלא בנתערב דם [10] התמצית לחוד ומשום דקא סבר דם התמצית של בהמה אינו מצוי להיות רבה על דם הנפש הילכך אמאי נגזור הוה [11] ליה בנתערב בדם חולין דלא גזרינן כיה מידי משום דלא שכיח ות"ק סבר פעמים שהוא רבה על דם הנפש הילכך גזרינן ביה היכא דלא רבה אלו היכא דרבה ומיהו אם לא נמלך ונתן כשר דגזירה בעלמא הוא: **כשלמא לרב פפא.** דאמר לא פליג רבי אליעזר ברישא משום הכי לא עייל ותני להו יספך [12] דבסיפא פליגי וריש דברי הכל: **אלא לרב זביד ליערבינהו וליפגינהו.** נתערב בדם הפסולים אי בדם התמצית יספך לאמה קשיא: **מתני' דם** [13] **תמימים בדם בעלי מומין.** מילתא דשכיחא היא ויספיק לאמה גזירה שמא [לא] [14] ירבה עליו ויכשיריהו: נתערב כוס של דם בעלי מומין בכוסות של כשרין ואינו ניכר: **דמיס כניתנין למטה.** מן הסתם שנתערבו בדם חטאת שניתן למעלה: **רבי אליעזר אומר יתן למעלה.** מתנית חטאת ואף על פי שהתחתונים מעורבין בו הואיל ואינו מתכוין [15] **שהתחתונים למעלה.** רואה אני אותן כאילו הן מיס. ומפני שמצוה להקדיש עליונים לתחתונים כדאמר בפרק כל התדיר (לקמן דף פט.) שיהו כל החטאות קודמות לעולות [16]: **יתן למעלה.** תחילה ואח"כ לתחתונים ואמינא מטה מעלה לו לשפיכת שירים של חטאת ולהתמיל [17] מתנות עולה: **יפסך לאמה.** דלית להו רואה ואין מסנין בתחתונים בשביל להכשיר העליונים: **ואם לא נמלך ונתן כשר.** העליון דהא ניתן ממנו למעלה [18]:

מסורת הש"ס

א) מוספ' דטהרות פ"ה ה"ג. ב) עי' ירושל' תרומות פי"א ה"ד. ג) ע"מות סב. מנחות כב: מג: מולין לח: לט: ק. ד) תוספתא טהרות פ"ד. ה) זבים פ"ה מ"ז. ו) עירובין סב ושי"נ. ז) וע"ע תו' מולין לז. ד"ה אמר רבא). ח) שיי"ר לדף שאח"ז.

גליון הש"ס

בתני' ירחון ייתן לכבוד. עיין לעיל דף עו ע"ב תוד"ה ואלו:

לעזי רש"י

טריסטריט"ש טרישטריש"ט. מחלחל.

שינויי גוסחאות

אן] נר' ש"מ תנן התם תרסן. וכ"כ הרי"ף ופ"ה. ועפ"ז מוטעה הוא (ש"מ). ולתיו מסנה כשום מקום: בן] ל"ל למעלן [ר"ש]. בן] הרסין [שאר"ר]. ון] ל"ל רבלי הזב והן כו' [שמ"ר]. הן] מימי [בתר"ר]. ון] פי' מחלחל [ר"ר ר"ר]. מן] ל"ל הכי [ש"מ]. בן] ל"ל על דם הנפש [ש"מ]. ון] ל"ל דחשיב [ש"מ]. אן] ל"ל בדם [ש"מ]. בן] ל"ל דהוה [ש"מ]. [כתר"ר] כלמנין: ון] תיכת יישפך נמתן [ש"מ בתר"ר]. ון] כתר"ר אל רש"ר לעיל עמ ע"ב נתלתה מני דיבורים הסיימים מלן. דם בדם בעלי מומין ישפך לאמה. ובהא לא פליג ר' אליעזר דעבר בזרקתו משום לא תקריבו: נתערבו בדמות בבוסות. כוס דם בעל מום בכוס דם כשר שאין יודע איזהו כוס כשר. ולתמנם כתר"ר אל רש"ר מלן מיתת כפרש"ר אלמנינו: בון] תיכת לא ליתא בכתר"ר ופפ"ר. ופי' מ"ר [ע"ש רש"ר לעיל ד"ה נזרה] שהכנים כתני' הסנה: בון] מתבורין לתת התחתונים כו' כל"ל והד"ה [ש"מ]: ון] לעולות יתן כו' הד"ה [ש"מ]: ון] ל"ל ולתחילת [ש"מ]. בן] כ"ש נוסף הסברי יש בילה ויחזור ויתן כו' הד"ה [ש"מ]. בן] בטיל ברובא דאורייתא דאמר הכא שלישי אע"פ שלא נתן לתוכו מים שהיה וקריא"ל משנת כו' כל"ל [ש"מ]. אן] ל"ל הא קתני [ש"מ ובש"ג]. בן] דקאמרי ליה רבנן [ש"מ]. בן] ל"ל שפירשתי [ש"מ]. בן] לא חיישינן אי שריגן כל"ל [ש"מ]. בן] גוזרין גזירה במקדש אבל [ש"מ]. בון] ל"ל נמי הרא [בתר"ר]. בון] כ"ש נקיף דאמר אין דם מבטל דם. ומי נאות שלחו [בת]. בון] הנוסח שלמינו מ"ש [ש"מ] דמינו הוא" הוא מבה"ר [ש"מ]. בון] עמ' דמרי סיה כתיב משום דמראיסן. ב"ל לר' יהודה דאמר אין דם מבטל דם כל"ל ופס"ד [ש"מ בתר"ר]. ון] ל"ל ופס"ד דיבור לחת: ומר סבר אין גוזרין. ודאי דלא פליג בפיסא בנתערב בדם בעלי מומין. בההיא מודה משום דמראיסן דקתנ"ר [ש"מ בתר"ר]. בון] משום דס"ל לר"א דדאמר אבא בארלה הוא מים. והא דלא השיב לו ר"א כן לפי שהשיבו לפי דברי של ר' יהושע דלית ליה טעמא דדוחה אני לשם מים כל"ל [ש"מ]. ון] ל"ל דדוחה [ש"מ]. דמדאורייתא מין במינו בטל ברובא [ש"מ].

ליקוטים

ת"ר חיבו בר זב יבר בר' בטא. [ספרי"ש]. מאי בטא [ש"מ]. משקה לצאת בהיסק התנור]. ולכאורה קשה דהא פליגי בה ר' יוחנן ור"ל בס"ס דנדה דף ס"ב דר"ל הוא דסבר דחרסין שבלעו משקין של זב לא חשיבא טומאה בלתה הואיל ויכולה לצאת ע"י היסק. אבל ר' יוחנן סבר דדוקא אם הוסק ויצא בהיסקן. הא לאו הכי שהור דהר"ל טומאה בלתה. ואמאי מפרש רש"י הכא בר"ל דטמא לפי שקוף משקה לצאת ושכיך ר' יוחנן דלתמה כיותיה. אבל לקמ. דבתר הכי מסיק התם רב פפא דבהרא הוא דהיכא דיכול לצאת ודקפיד עליו לרוציאו שלא יבא אעפ"י שלא יצא ע"ש. והבא כיון דחזינן דמכבסה בוכח דמקפיד עליו ושמא לבו"ש כיון שיכול לצאת ע"י היסק. ע"כ. רש"י דבשלישי שבבר הפלוגים חבל. לא קשיא מפאי דאמרינן ע"ז דף ל"ד ע"א) התורה דעיקר על כלי חרס שאינו יוצא מידי דופנו לעולם. ודתם משבלע בחמין. ומה שפירש"י שנשבר וכלי חרס נשברו שתיו. ומה שפירש"י דמין במינו לא בטיל דאי"ס ר' יהודה הוא ס"ל דמין במינו בטיל אפילו בטמא מדאורייתא אלא כראב"י דאפילו בטמא ג' פעמים הרי הוא שהור: ובפרש"י דהתם. כל פרש הר"ש בפרקין דמייתי לה (מסדר דף טהרות פ"ה).

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com